

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/111/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312010092
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5312010092.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 31. októbra 2013 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Milana Repáňa a Juraja Krupu prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/28/2012 zo 4.6.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby obžalovaný Z. D. pre skutok kvalifikovaný obžalobou ako zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku z dôvodu, že skutok nie je trestným činom.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie prokurátor, ktoré odôvodnil tak, že s napadnutým rozsudkom nemožno súhlasiť. V odvolaní uviedol, že na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať obžalovaný a svedkovia, ktorí sú príbuznými obžalovaného. Poukázal na prepis hovoru na tiesňovú linku, z ktorého vyplýva, že došlo k pichnutiu poškodeného nožom, pritom ako sa bratia mali vzájomne pobiť. Poukázal ďalej na znalecký posudok znalca MUDr. O. J., z ktorého vyplýva, že k zraneniu poškodeného mohlo dôjsť aj spôsobom tak, ako je uvedené v skutku. Pokiaľ súd konštatoval, že uvedené zranenie spôsobil poškodenému obžalovaný, nebolo preukázané, že zo strany obžalovaného by išlo o nutnú obranu. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd ako odvolací súd na podklade podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku mal na zreteli aj povinnosť prihliadať na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ale boli by takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, avšak toto nie je dôvodné.

Odvolací súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je zabezpečiť náležité zistenie skutkového stavu veci a na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy pri plnom uplatnení základných zásad trestného konania, najmä zásad ústnosti a bezprostrednosti. V odôvodnení napadnutého rozsudku postupujúc podľa § 168 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval, keď dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je podrobné, zrozumiteľné a logické a krajský súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje.

Aj podľa názoru krajského súdu z vykonaných dôkazov nesporne vyplýva len skutočnosť, že poškodený bol zranený, pričom k zraneniu mohlo dôjsť práve nožikom, ktorý bol zaistený u obžalovaného, avšak ani tá skutočnosť, že práve nožik, ktorý bol zaistený u obžalovaného, bol použitý pri spôsobe zranenia poškodenému nebola objektívne a nepochybne preukázaná, nakoľko na nožíku neboli zaistené žiadne stopy, ktoré by túto skutočnosť jednoznačne a nepochybniteľne potvrdzovali. Pokiaľ prokurátor v odvolaní poukazuje na prepis hovoru na tiesňovú linku, z ktorého vyplýva, že poškodený uviedol, že ho pichol brat nožom, ani z tejto skutočnosti jednoznačne nevyplýva, že má ísť práve o obžalovaného, keďže poškodený má viac bratov.

Keďže obžalovaný vyhlásil, že je nevinný a svedkovia - príbuzní obžalovaného odmietli vo veci vypovedať, neexistuje žiaden priamy dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného zo spáchania skutku takým spôsobom, ako je uvedené v podanej obžalobe. V tomto smere považuje krajský súd úvahy prvostupňového súdu, spochybňujúce skutkový dej uvedený v obžalobe a nevyklučujúce možnosť konania obžalovaného v nutnej obrane, za správne a zodpovedajúce dôkaznej situácii. Oslobodzujúci výrok prvostupňového súdu je v súlade aj so zásadou - v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Podľa názoru krajského súdu vzhľadom na dôkaznú situáciu nebol vylúčený ani postup prvostupňového súdu v zmysle § 285 písm. a) Tr. por., teda oslobodenie obžalovaného spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, pričom však na objektívne preukázaný následok - zranenie poškodeného, možno považovať výrok prvostupňového súdu v zmysle § 285 písm. b) Tr. por. za správny.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd považuje oslobodzujúci výrok prvostupňového súdu za zákonný a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.